

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De filio qui negavit se iturum in vineam et iuit ca. cxxv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

gazophylatiū; Phylaxe grece latine seruare dicit, gaza lingua persica opes. Erat autē arca deū per foram ē habēs, posita ad dexterā ingredientiū circa altare; in qua mittebat pē cunia offerentiū ad sartatecta tēpli restaurāda et seruabat. Tū erat ibi quedā specialis arca in qua soli sacerdotes mittebant dona zīa sua q̄ vocabatur corban. Et erat ibi terra in q̄ rect vel p̄nceps tributus mittebat q̄ dicebat musac. Tū qdā aliter distinguunt q̄r q̄nq̄ legiſ musac sabbati. Et dicunt illa arca m̄ reponi oblationes solenniū diez, et quia corban votū sonat, dicunt in corbanan reponi votiu. In gazophylatio alioꝝ dierū munera et spontanea. Tū q̄libet eariū gene rali noīe gazophylatiū dicebat, et etiā locus in quo erant posite. Unde habet H̄ec locu tus est Iesu i gazophylatio. In ezechiele q̄z thalamū sacerdotiū dicunt gazophylatio. Uidit autē et quandā vīduā paupcula mītente era mīnūra duo: qd̄ est q̄drās, i. duos creos numulos valētes, q̄rtā p̄te sicli, sc̄s obolos q̄nq̄, et dixit eā mīlisse plus q̄ oēs, q̄r totū vīctū miserat: alij p̄o ex supabundanti sibi,

De phariseo et publicano.

Caplīm. CXXII.

Ixit autē ad quosdāz
d fidebāt tanq̄ insti, p̄ opib⁹ suis ex teriōib⁹ et aspernabantur ceteros parabolā de phariseo et publicano. Et intu lit, q̄r omnis qui se exaltat humiliabitur: et q̄ se humiliat exaltabitur.

Qd̄ dñs penitentia in bethania.

Caplīm. CXXIII.

Ecum Vespera

e ia ēēt hora redijt i bethaniāz ibi
māsit. Erat em̄ dieb⁹ docēs i tem plō: noctib⁹ exēcē mo
rabatur in bethania Quia cum dñs tota
Et oīs p̄p̄l's manica die laborasset p̄dicā
bat, i. mane propera do eis, non inuenit q̄
bat ad eū in templo eū nocte recipere ho
audire eū. Et multi sp̄lio,
sequebāt eū et cu
rabat eos. Unū et iōannes ait, Cū ēēt h̄eroz
solymis in pasca in die festo, multi crediderūt
in nomine eius vīdētes signa q̄ faciebat Si
mīlēm curationem refert mattheus canone

c, et marcus in illius Ideo tota illa septe
mīna penosa dī, q̄a
p̄ totam illam labora
uit dñs recreando, sc̄ut p̄ primas mūdi he
bdomadā oīa creando.

De voce patris ad Iesum: quā quidā p̄s
tauerūt tonitruum.

Capitulum. CXXIV.

Enerāt autē qui

v dam gētiles ut adoraret in die
festo et dicerūt philipo. Dñco
lumen sp̄idere Iesū Qui assūpto andrea dicit
hoc Iesu. Et r̄ndit Iesu. Venit hora ut clari
ficeſ filiū hoīs, q.d. Plenitudo gentiū cre
ditura ē, qd̄ m̄ post passionē futuri insinua
vit dices. H̄ili granū frumenti cadēs in terrā
mortuū fuerit: ipm̄ solū manet. Si autē mor
tuū fuerit multum fructū affert Et q̄ grano
frumenti se p̄parauit chīs: mos ē ecclī d̄ hoc
grano m̄ p̄ficere corp⁹ Iesū. Et addidit Qui
odit alam suā, i. vītā in h̄ mō: in vītā etēmā
custodit eā, i. vītē etēmā. Siq̄s mīhi mi
nistrat me sec̄t i etēmā meū erit. Nūc si
mea turbata ē, et qd̄ dicā. Pater salūifica me
et hac hora. Pater clarifica filiū tuū. Erro
ne vox de celo. Et clarificauit et iterū clarifi
cabo, i. clarū genui nec desistam. Uel fm̄ bo
mīnē clarificauit in baptismo et in trāfigura
tione: clarificabo in resurrecioē et ascensione
et iudicio. Et dicebat quidā tonitruum factus
Alij q̄ angelus locu' ē et. Et ait Iesu, p̄o
pter vos hec vox facta est. Nūc princeps
hūlū mūdi ejcīetur foras, id est p̄nceps ad
matorū mūdi perdet potestatē post se nāb̄
di. Et ego si exaltat?

Quia cum diabolus
habuisset manū tra
bente et sp̄elleē, trahē
tē amissit, impellent
h̄z. H̄ significat q̄ dī
conē: qui cū alij strī
bus dieb⁹ in ascensio
ne portatur antepro
cessionem, in sc̄o dī
esset chīs. Audierāt sequitur,
em̄ ex lege: q̄r chīs
manet in etēmū, qd̄ nō determinās dī
modicū lumen in eis erat.

De filio qui se negauit iterum in vincam
et iuit, Capitulum. CXXV.

Evangélica

Z cum vespere

e facta esset redibat in bethaniam, et
iterum rediēs diluculo tertij sabbati
tum seplū docebat p̄ plm. Et accesserūt ad eum
principes sacerdotū dīcētes. In q̄ p̄tāte h̄ fa-
ctis, q.d. Quid est qd̄ ej̄c̄is de tēplo q̄s vis:
cūsis ostiari? et doces nobis incōsultis. Je-
sus autē oppositionē tradidit oppositioni: nō
solutionē. Interrogo t̄ ego vos. Baptism⁹
ioannis et dō erat an ex hoīb, q.d. Quia cer-
tum est q̄ ex deo debetis credere ioannī de
p̄tāte mea. Qd̄ qd̄ dīcēx̄t se nescire qd̄ tñ scie-
bāt, noluit eis ap̄l̄re de se veritatē. Qd̄ at ape-
rienda erat veritas alijs et nō ip̄s, et q̄ re in-
dicauit q̄ parabolā duoz̄ filioz̄, quorū vni
dicti p̄. vide in vineā. et r̄ndit, nolo, tñ post
iul. Dicēs alij pf̄. vade i vineā. q̄ ait, vado
z̄ nō iuit. Et cū q̄s illerū iei⁹, q̄s eoꝝ fecerit vo-
luntate p̄is; dīcērūt Nonissim⁹ terguersan-
do, nolētes dicere veritatē. Vetus codices
habent. Prim⁹, intelligentes pro sp̄is diciū.
Uñ ielus subdit Publicani et meretrices p̄

edent vos in regno dei.
De cultoribus vinee sanguinariis.
Lapl'm. CXXVI.

Zerū proposuit

1 eis parabolā d̄ p̄familiās q̄ plā
tauit vineā; et locauit eā agricolis
Qui missos suos ad recipiendū fructū occi-
derūt sicut esalā serrauerūt, ezechiel tracti-
gaspera excederūt auerūt, multos lapidaue-
runt. Et mītrēs pater fūliū ait. Forlitan vere
bunū filiū meū. Dicamus arrō et eunomio.
Ecce pater d̄ igno-
rare, et q̄d q̄ patre
rūderint, h̄ intelligat
p̄ filio, q̄ se d̄ igno-
rare cōsummatōis
Videtur p̄ ignorare
rei euentū. Forte d̄
p̄ ignorare q̄d facit
nos ignorare, et face-

rare, et q̄d q̄ patre
rūderint, h̄ intelligāt
p̄ filio, q̄ se dīc igno-
rare cōsummatiōis
dīc. Quē cū v̄l̄d̄set
agricole dīcer. Hic
eltheres, q̄ sacerdo-
tes sc̄uerāt illū venisse. Cui pater dīxit. Da-
bo tibi gentes hereditatē tua: et appr̄chēsum
filiū cicerunt. Quid ḡ illis faciat dīs vīne.
Erd̄serunt fīm lucā. Absit. Intelligētes q̄
m̄ occiderēt. Mathē dīcit eos dīxisse.
Vilos male p̄det et vineā suā locabit alijs
agricolis. Hoc autē nō dīserunt voce: s̄ in cō-
scientia. Qānt iudei h̄ facturi erant p̄baust

dñs, q: sic prophetū erat sibi, Lapidē quēre,
probauerūt edificātes rē.

De lapide angulari. Lapi. CXXVII.

D litterā tradi.

a tur fuisse para² lapis ad templi
edificiū nec tñ grue i eo ponit
potuit donec plumbato ope i angulo sursum
positus ē ita grue q̄ muraret oēs. nec p̄ter si
gnificationē faciū intelligeret. Hic ē ch̄s q̄ fū
damētū est ita q̄ structure superem̄t. Qd cū
audissent sacerdotes z pharisei voluerūt euz
tenere: sed tūmuerunt turbas.

De iustatis ad nuptias, et non habete vestem nuptiale. Caplum, CXXVIII.

Dixite eis iteūr

e in gabolis. Si se factū est regnū
celoꝝ regi q̄ feci nuptias filio suo
q̄ cū iterato missus est ad iuratos ut veniret, et
excusantes se noluisse venire: misit suos su-
os ut vnde cū vocaret, punitas. Et iduxer-
unt bonos et malos: debiles et claudos. Debi-
litas ei cor: pls nemine excludit a regno, lmo
sepe q̄sī cōpellit. Et iranit rex ut videret dis-
cubentes, qđ erit cū venerit ad iudicium. Zos-
ta ei trinitas iudicabit, redde p meritis. Et q̄
inuenient ī eccl̄ia sine ueste nuptiali, charita-
te, mitte ī tenebras exteriores, localit extra
ipm positas, q̄r habuit ī se ipo exteriores. Pōt
estā dicit ī tenebris mētis: q̄s qđā hñt exterio-
res, ī eccl̄ia Alij exteriores extra eccliaz, s. vt
ifideles et heretici. Tunc ḡ exteri⁹ p̄cident ma-
li eccl̄iasticī ut habeat p̄t cū infidelib⁹.
Deherodiamis et tributo reddendo.

**De herodiani tributo rec
Caplin. CXXIX.**

Vincinierūt pha-

t rsei cōciliūm vt caperent iesum in
finē: t miserūt disciplos suos cū
herodianis. Uenerat eñ herodes tetrarcha
ad diē festū t gētiles milites secū adduxerat.
Uel de atq̄ militis herodis a scalonite ad
huc superat isti. q̄ venieres ad iesum dixerit.
Licer dari cēlum cesari an nō? Iā ei dubita-
tio erat int̄ iudeos de tributo reddēdo. Pro-
q̄ etiā post rhomani insurrexerūt ī eos. Et aie-
iesus. Quid me tētatis o hypocrite. Ondis-
te mihi numisma cēlū. Numisima ē inscriptio
in numo. q̄ etiā moneta dī. p̄ quam numi dis-
cernunt. Hic aut̄ p̄ ipso nummo ponit. Et est